

1. Obiekt

HOTEL ob. DOM MIESZKALNY

2. Czas powstania

1938

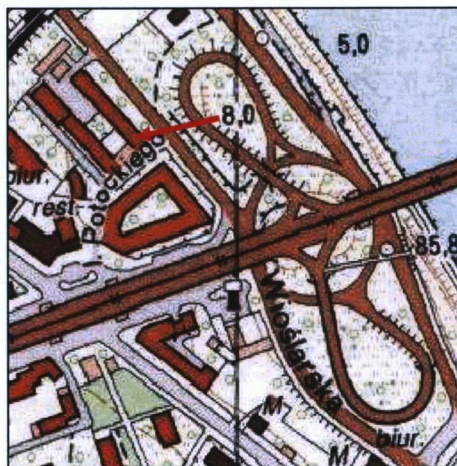
3. Miejscowość

W A R S Z A W A

11. Zdjęcia, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

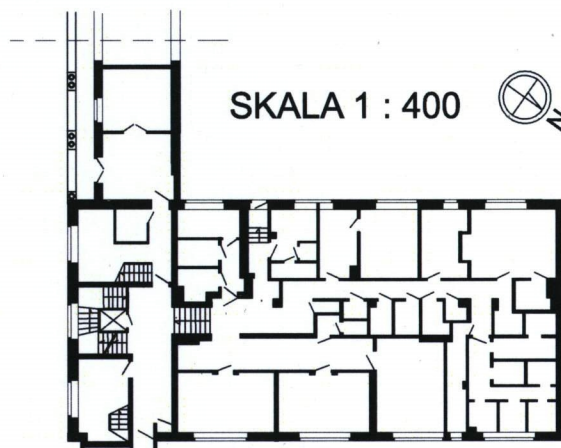
Elewacja frontowa

Plan orientacyjny

Sytuacja

4. Adres

ul. Wybrzeże Kościuszkowskie 17
nr hipoteczny [redacted]
nr ewidencji gruntów: dz. nr 121 obręb 5-04-08

5. Przynależność administracyjna

województwo mazowieckie
dzielnica Śródmieście

6. Poprzednie nazwy miejscowości

7. Przynależność administracyjna przed 1 VI 1975

województwo warszawskie
powiat

8. Właściciel i jego adres

Wspólnota Mieszkaniowa zarządzana przez
„Fart” [redacted] ul. Dąbrowskiego 67/2
02-561 Warszawa

9. Użytkownik i jego adres

jak wyżej

10. Rejestr zabytków

Nr

data

Księga hipoteczna dla tego budynku wydzielona została z ks. hip. nr 9676 (założonej w 1932 r.), wspólnej dla całej nieruchomości gruntowej, zabudowanej obecnie czterema budynkami z adresami Wybrzeże Kościuszkowskie 17 i 19 oraz Salezego 2 i 4. Pierwotnie właścicielem całego gruntu były „Domy Spółdzielcze Spółdzielnia Mieszkaniowa z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie”. W 1936 r. przedmiotową nieruchomość nabyli Czesława Szapiro i Malwina Podliszewska, by dwa lata później odsprzedać ją, wraz z nieruchomością Salezego 2, Józefowi i Stanisławowi Łepkowskiemu, którzy od 1936 r. byli już, jako firma Auto-Service, właścicielami sąsiednich budynków pod nr Wybrzeże Kościuszkowskie 19 i Salezego 4. W latach 60 budynek przeszedł na własność Skarbu Państwa. Obiekt przy ul. Wybrzeże Kościuszkowskie 17 powstał w 1938 roku według projektu Lucjana Korngolda i Piotra Marii Lubińskiego. Sprawować miał, podobnie jak dwa inne budynki z zespołu, funkcję eleganckiego pensjonatu (garsoniery) dla przyjeżdżających do Warszawy gości. Wykonawcą projektu było Warszawskie Towarzystwo Techniczno-Budowlane. Budynek otrzymał wyposażenie właściwe dla obiektów o tej funkcji i pierwotnie stanowił jedną użytkową całość z budynkiem Salezego 2. Prawdopodobnie pierwotnie w hallu na parterze usytuowana była recepcja obsługująca gości (takie rozwiązanie mamy w sąsiedniej nieruchomości Wybrzeże Kościuszkowskie 19). W latach powojennych z części hallu wydzielono mieszkanie i historyczny układ jest w tej chwili czytelny wyłącznie z zewnątrz w luksusowej ścianie, która doświetlała hall (prawdopodobnie pierwotnie była szyba). Część recepcyjna była wspólna dla obu budynków, którym ciąg komunikacyjny zapewniał parterowy, oszklony łącznik. W 1958 r. łącznik został zaadaptowany na dwa mieszkania.

cd. załącznik nr 1

SYTUACJA: budynek zlokalizowany w centrum Warszawy, we wsch. części dzielnicy Śródmieście, w skrajnym, pld.-wsch. odcinku ulicy Wybrzeże Kościuszkowskie, w jej zachodniej pierzei; usytuowany w zespole budynków ograniczonych ulicami Wybrzeże Kościuszkowskie (od ptn.-wsch.), Potockiego (od pld.-wsch.) i Salezego (od pld.-zach.). Budynek w zwartej zabudowie, gdzie sąsiedni (z adresem Wybrzeże Kościuszkowskie 19) jest bliźniaczy do opisywanego. Razem z budynkiem z adresem Salezego 2, położonym vis-a-vis, tworzy wspólne podwórkę, pod którym znajdują się garaże dostępne od ul. Salezego. Pomiędzy budynkami Wybrzeże Kościuszkowskie 17 a Salezego 2, od strony ul. Potockiego, znajduje się parterowy łącznik będący pierwotnie przejściem pomiędzy budynkami, obecnie zaadaptowany na mieszkania.

MATERIAŁ I KONSTRUKCJA: Budynek jest murowany i otynkowany tynkiem cementowo-wapiennym, w całości podpiwniczony - garaże. Konstrukcja budynku zapewne mieszana - pionowe elementy konstrukcyjne w postaci słupów żelbetowych powiązane są układem podciągów i żeber, zaś ściany konstrukcyjne nośne zewnętrzne z cegły ceramicznej pełnej i dziurawki, na wszystkich kondygnacjach na grubość 2 cegieł. Ściany działowe z cegły dziurawki lub z cegły ceramicznej pełnej, o grubości ¼ cegły; między lokalami i w korytarzach ściany grubości ½ cegły. Brak dostępu do fundamentów. Nadproża otworów okiennych i drzwiowych sklepienia ceglane płaskie.

Stropy: nad wszystkimi kondygnacjami stropy ceramiczne gęstożebrowe typu Ackermana;

Więźba: nad budynkiem głównym dach dwuspadowy; więźba dachowa drewniana, krokwiowo-płatwiowa, krokwie wykonane z krawędziaków o przekroju 5x10 cm i rozstawie co 85 cm; płatwie, podwaliny i słupki wykonane z krawędziaków o przekroju 12x12 cm; strych nieużytkowy; na całości papa na deskowaniu; obróbki blacharskie: rynny, rury spustowe z blachy stalowej ocynkowanej. Nad łącznikiem stropodach Kleina kryty papą.

Balkony: konstrukcja balkonów żelbetowa monolityczna. Balustrady w dolnej części żelbetowe, w górnej wykonane z siatki; u podnóża stalowe kwietniki.

Schody wewnętrzne: obsługujące klatkę schodową trójbiegowe ze spocznikiem, betonowe; balustrada stalowa, złożona z luźno rozmieszczonych skręconych prętów, przymocowanych wraz z drewnianymi pochwytami do stalowej konstrukcji oszklonego szybu windy. Schody z podestu do niskiego parteru jednobiegowe, betonowe.

Posadzki: hall wejściowy, klatki schodowe, biegi i podesty schodów cementowe; w lokalach mieszkalnych pierwotnie parkiet dębowy przybity do tzw. ślepej podłogi z desek sosnowych na legarach. W łazienkach i WC płytki ceramiczne. W piwnicach posadzki betonowe. Na balkonach pierwotnie płytki lastrykowe o wymiarach 25x25 i grubości 2 cm, obecnie również posadzki cementowe lub ceramiczne.

Drzwi: główne drzwi wejściowe do budynku zlokalizowane od ul. Wybrzeże Kościuszkowskie wtórne, metalowe, z nadświetlem; drzwi do budynku od strony pld.-zach. (podwórka) drewniane ramowe, klamka wtórna; drzwi wewnętrzne: do lokali oryginalne drzwi jednego typu, drewniane ramowe w ościeżnicach drewnianych z profilowanymi opaskami, z mosiężnymi delikatnie wygiętymi klamkami; do pomieszczeń gospodarczych zlokalizowanych na poziomie tzw. niskiego parteru (suterena) różne typy drzwi drewnianych - ramowe w ościeżnicach drewnianych opracowanych jak wyżej, ramowo-płycinowe 2-skrzydłowe 4-płycinowe w ościeżnicach drewnianych j.w., gdzie profilowane płyciny ułożono pionowo i poziomo. Wszystkie klamki wtórne. Brak dostępu do lokali, w których najprawdopodobniej pierwotnie znajdowały się drzwi drewniane ramowe w ościeżnicach drewnianych z opaskami, na zawiasach czopowych, pełne, niektóre z nadświetlem (informacja uzyskana od jednego z lokatorów).

cd. załącznik nr 1

<p>14. Kubatura</p> <p>5 975 m³</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa</p> <p>1 096,17 m²</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>Hotel/pensjonat</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>Budynek mieszkalny</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja (po 1945 r.)</p> <ul style="list-style-type: none"> • 1958 – adaptacja łącznika na mieszkania • 2005 – remont dachu budynku – wymiana pokrycia • 2005 – remont balkonów • 2006 – remont konstrukcji dachu i wymiana pokrycia na łączniku • 2006 – wymiana okien klatki schodowej • 2006 – wymiana głównych drzwi wejściowych – od ul. Wybrzeże Kościuszkowskie <p>Inwentaryzacje:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Stan techniczny budynku przy ul. Wybrzeże Kościuszkowskie 17 w Warszawie (1968) • Inwentaryzacja budowlana budynku przy ul. Wybrzeże Kościuszkowskie 17 w Warszawie (1974) • Aktualizacja projektu technicznego elewacji budynku przy ul. Wybrzeże Kościuszkowskie 17 w Warszawie (1977) • Aktualizacja projektu technicznego elewacji budynku przy ul. Wybrzeże Kościuszkowskie 17 w Warszawie (2000) • Projekt budowlano-wykonawczy naprawy balkonów budynku przy ul. Wybrzeże Kościuszkowskie 17 w Warszawie (2000) 		<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <p>Budynek znajduje się w średnim stanie technicznym.</p> <ul style="list-style-type: none"> • uszkodzenia tynku elewacji zewnętrznych, szczególnie w partii przyziemia • zawilgocenie partii przyziemia elewacji tylnej • elewacje brudne, z zaciekami • balkony po remoncie, w bardzo dobrym stanie technicznym • większość stolarki okiennej oraz część drzwiowej wymieniona • klatka schodowa zaniedbana • ściany wewnętrzne oraz stropy zdrowe • przewody instalacyjne prowizorycznie umieszczone na elewacji tylnej 	
<p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <ul style="list-style-type: none"> • zapewnienie właściwego odprowadzania wód opadowych • remont elewacji (w tym łącznika) • remont we wnętrzu budynku uporządkowanie przewodów instalacyjnych na elewacji tylnej • przy ewentualnych wymianach stolarki okiennej i drzwiowej należy zwrócić uwagę na zachowanie materiału oraz istniejących podziałów 			

21. Akta archiwalne i źródła ikonograficzne (rodzaj, numer i miejsce przechowywania)

1. Księga Hipoteczna nr 12077, Hipoteka Warszawska Al. Solidarności 64

23. Uwagi różne

24. Opracowanie karty ewidencyjnej

tekst

Michalina Romańska, październik 2009 r.

imię, nazwisko, data, podpis

Wykonano z funduszy

Miasta Stołecznego Warszawy

M. Romańska

plany, rysunki

Tomasz Romański, październik 2009 r. (na podstawie inwentaryzacji z 1974 r.)

imię, nazwisko, data, podpis

T. Romański

zdjęcia fotogr.

Michalina Romańska, październik 2009 r.

imię, nazwisko, data, podpis

M. Romańska

miejsce przechowywania negatywów Archiwum własne autora karty

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO

22. Bibliografia

1. *Biuletyn Przetargowy* z 1938 r. Nr 36 ogłoszenie nr 492
2. J. Zieliński *Atlas dawnej architektury ulic i placów Warszawy* t. 3 z 1996 r., s. 149-150

25. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

26. Załączniki

nr 1 c.d. pkt. 12 i pkt. 13, rzut

nr 2 c.d. pkt. 13, dokumentacja fotograficzna

nr 3 dokumentacja fotograficzna

1. Miejscowość	Warszawa	5. Obiekt (nazwa jak w karcie)	6. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. Dzielnica	Śródmieście	HOTEL ob. DOM MIESZKALNY	c.d. pkt. 12, c.d. pkt.13, rzut
3. Województwo	mazowieckie	WARSZAWA, WYBRZEŻE KOŚCIUSZKOWSKIE 17	

cd. historii

W trakcie wojny w budynku stacjonowały niemieckie służby pomocnicze. W czasie działań wojennych wschodni narożnik budynku został zburzony, a sam budynek częściowo wypalony (na pewno w partii dachu). Utracony fragment odbudowano po wojnie podczas remontu – dach własnym sumptem mieszkańców. Po wojnie nieruchomość zaadaptowano na jednoizbowe mieszkania, ale zgodnie z informacją zawartą w ekspertyzie z 1977 r. docelowo planowano przywrócić ją do pierwotnych celów. Garaże wykorzystywała najpierw Ambasada Amerykańska, następnie Prokuratura Generalna. Obecnie stanowią magazyn Urzędu m.st. Warszawy.

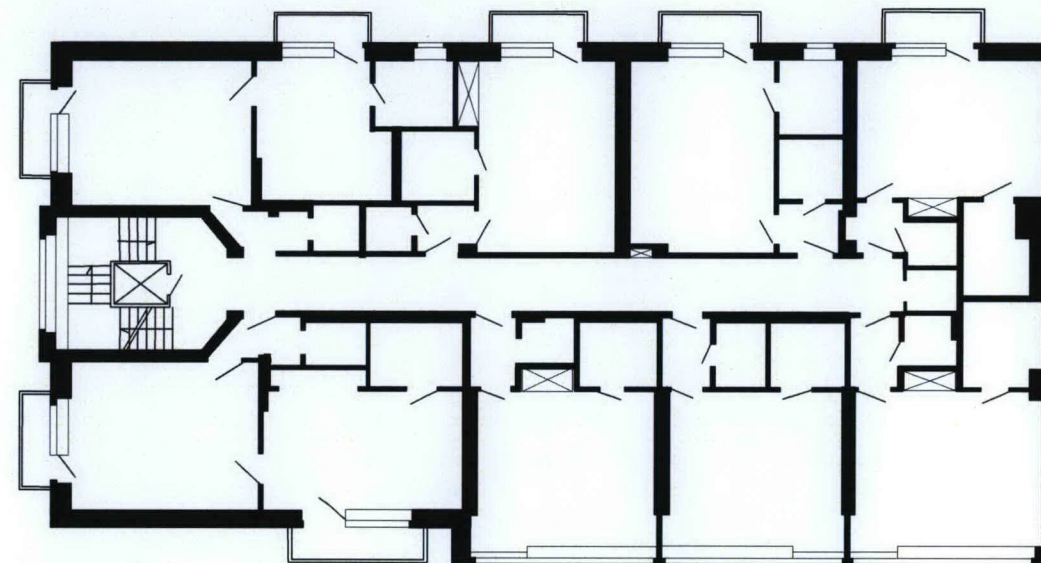
Styl: funkcjonalizm

cd. opis

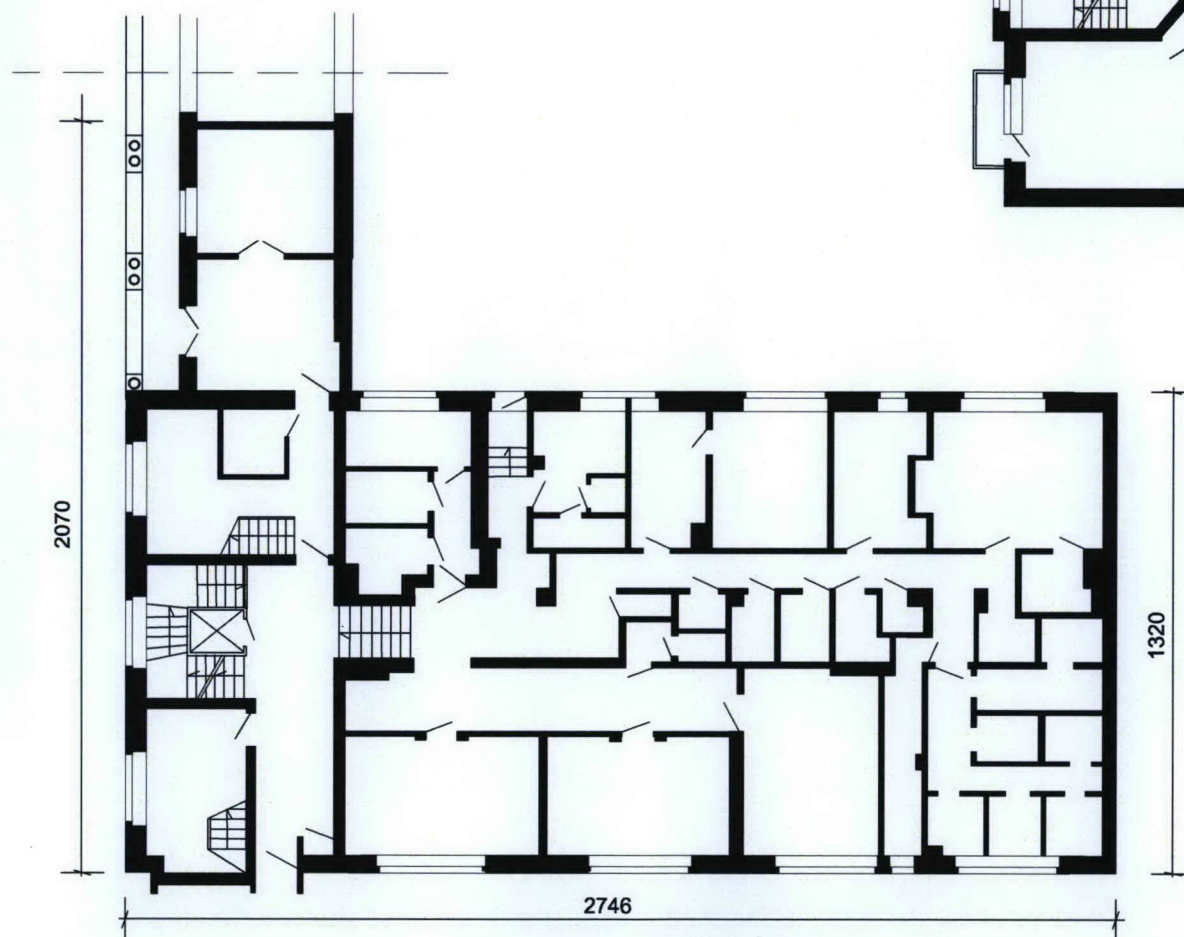
Stolarka okienna: w niewielkiej części zachowana oryginalna drewniana stolarka. W całym budynku i łączniku pierwotnie okna skrzynkowe: balkonowe 1-skrzydłowe 4-poziomowe ze szprosami, gdzie dolny poziom pełny; okna przyległe do balkonowych 2-dzielne 3-poziomowe; w elewacji frontowej wstęgi okien zgrupowanych po 5 – oryginalne są skrzynkowe 1-dzielne 1-poziomowe; okna w suterenach 3-dzielne 1-poziomowe. W elewacji pld.-wsch. budynku okna klatki schodowej wstęgowe, niskie, 2-dzielne 1-poziomowe; od podwórka małe okienka łazienkowe: skrzynkowe 1-dzielne 1-poziomowe. Okucia w postaci zakrętek wpuszczanych z symetryczną klameczką. Okna w łączniku 2-dzielne 2-poziomowe z nadświetleniem, balkonowe 2-dzielne 3-poziomowe, gdzie dolny poziom pełny z profilowaną płyciłą. Okna otrzymały metalowe kraty, złożone z połączonych ze sobą kwadratowych ogniów.

RZUT, BRYŁA: Budynek na planie prostokąta, 6- kondygnacyjny w tym jedna kondygnacja w całości podziemna i niewidoczna z zewnątrz (garaże), o zróżnicowanym układzie traktów – część pld.-wsch. budynku, czyli klatka schodowa wraz z łącznikiem 1-traktowe oraz dostawiona część ptn.-wsch. - dwutraktowa podłużna, gdzie trakty rozdzielone korytarzem. Na dwóch pierwszych kondygnacjach – tzw. niski parter (poziom hallu wejściowego) i wysoki parter – występuje różnica poziomów i dwutraktowa część położona jest niżej od 1-traktowej; prowadzą do niej jednobiegowe schody. Budynek obsługiwany jest przez jedną klatkę schodową z windą, umieszczonymi w pld.-wsch. części budynku. W trzech ostatnich kondygnacjach trakt przedni częściowo zryzalitowany.

RZUT 1 PIĘTRA

RZUT PARTERU
NISKIEGO

0 1 2 3 4 5 10m

RYS. TOMASZ ROMAŃSKI

1. Miejscowość	Warszawa	5. Obiekt (nazwa jak w karcie)	6. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. Dzielnica	Śródmieście	HOTEL ob. DOM MIESZKALNY	Opis c.d. pkt.13, dokumentacja fotograficzna
3. Województwo	mazowieckie	WARSZAWA, WYBRZEŻE KOŚCIUSZKOWSKIE 17	

ELEWACJE: Frontowa: 5-kondygnacyjna 5-osiowa, otynkowana. Zaprojektowana w układzie zwierciadlanym z bliźniaczą, również 5-osiową, elewacją kamienicy z adresem Wybrzeże Kościuszkowskie 19, z którą tworzy spójny program artystyczny. Elewacja otynkowana, w drugiej kondygnacji oraz osi z balkonami tynk wycięto w kwadraty mające imitować podziały płyt okładzinowych. Skrajna oś, pld.-wsch., ślepa, w dolnej kondygnacji otrzymała otwór wejściowy umieszczony – wraz ze ścianą świetlikową z niewielkich luksferów, w prostym portalu. Sąsiednia oś ma w kondygnacjach od 3 do 5 pełne balkony, gdzie górna część ścianki czołowej wykonano z siatki. Trzy ostatnie osie zostały w kondygnacjach 3-5 zryzalitowane i przeprute wstęgami okien zgrupowanymi po 5 w każdej osi i kondygnacji. Całość zwieńczona niewielkim gzymsem. Elewacja pld.-wsch., szczytowa: 4-kondygnacyjna 3-osiowa, otynkowana, najniższa kondygnacja wysoka. Oś centralna, płytko zryzalitowana, tworzona jest przez wstęgowe okna klatki schodowej. Osie flankujące otrzymały balkony, identyczne do tych od frontu. Całość zwieńczona niewielkim gzymsem. Elewacja pld.-zach., tylna: 5-kondygnacyjna 5-osiowa, otynkowana w imitację płyt okładzinowych, rytmicznie dzielona balkonami identycznymi jak od frontu, umieszczonymi w każdej osi prócz ostatniej (pld.-zach.) na kondygnacjach 2-5 i rozczłonkowana niewielkimi okienkami łazienkowymi. Ostatnia oś ślepa. Całość zwieńczona niewielkim gzymsem. Elewacja łącznika: od frontu (pld.-wsch.) 1-kondygnacyjna, 5 osiowa, poprzedzona niewielkim tarasem, z którym jest przykryta wspólnym dachem, podtrzymywanym przez 10 kolumniek zgrupowanych w pary. Na tarasie oryginalne betonowe kwietniki. Od podwórka elewacja ślepa z wyjątkiem jednej osi, w której umieszczono drzwi wejściowe do budynku, poprzedzone rampą ze schodami.

WNĘTRZA: W chwili powstania pensjonat zapewniał gościom wszelkie możliwe wygody. Przyjeżdżający samochodami mogli pozostawić pojazdy w garażu dostępnym z budynku Salezego 2, posiłki serwowane były do pokoi (kuchnie znajdowały się w suterrenach), z których każdy wyposażony był w łazienkę. Nie było indywidualnych kuchni, ale w każdym lokalu umieszczono lodówkę centralnie chłodzoną (w kotłowni stał kompresor). Zarówno posadzka hallu, jak i biegi schodów wyłożone były wykładziną. Po wojnie w większości zmieniony został układ części wspólnych i lokali. Hall utracił swój historyczny charakter w wyniku powojennych przebudów – zabudowania jego części na lokal mieszkalny oraz zaadaptowania łącznika z Salezego 2 na mieszkania. Centralnym jego punktem jest dźwig ulokowany w oszklonym szybie. Posadzka hallu, biegów schodów oraz korytarzy cementowa, pierwotnie wyłożona była wykładziną. W części zachowane drzwi do lokali oraz niewielkich pomieszczeń gospodarczych zlokalizowanych na każdym piętrze.

INSTALACJE: elektryczna, wodno-kanalizacyjna, gazowa, c.o., telefoniczna, domofon.

Elewacja frontowa od Wybrzeża Kościuszkowskiego

Elewacja płd.-wsch.

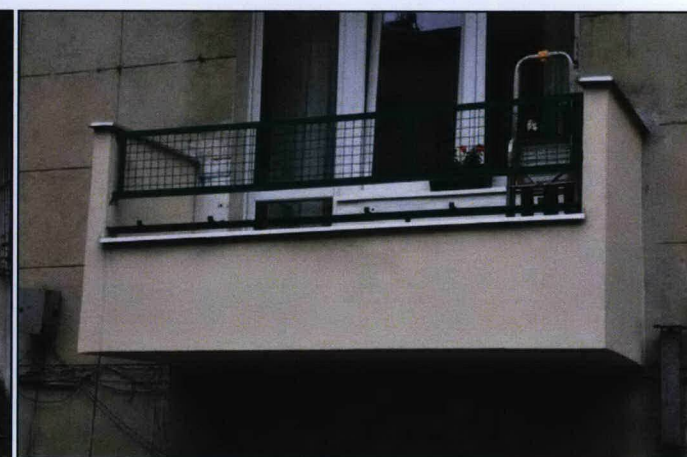
Elewacja płd.-zach., tylna

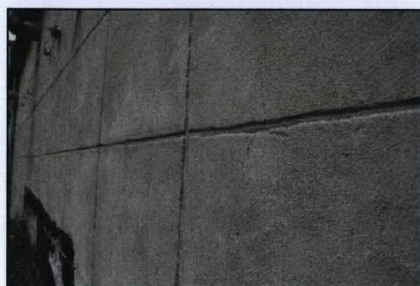
Elewacja frontowa łącznika

Elewacja tylna łącznika

Balkon

Tynk elewacji, nałożony w sposób imitujący okładzinę z płyt

1. Miejscowość	Warszawa	5. Obiekt (nazwa jak w karcie)	6. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. Dzielnica	Śródmieście	HOTEL ob. DOM MIESZKALNY	
3. Województwo	mazowieckie	WARSZAWA, WYBRZEŻE KOŚCIUSZKOWSKIE 17	Dokumentacja fotograficzna

Drzwi wejściowe do budynku wraz ze ścianą z luksferów

Hall główny, widok w kierunku wyjścia z budynku

Korytarz na parterze

Zejście do suterenu

Hall główny, drzwi w głębi na wprost prowadzą do mieszkania powstałego z łącznika z Salzego

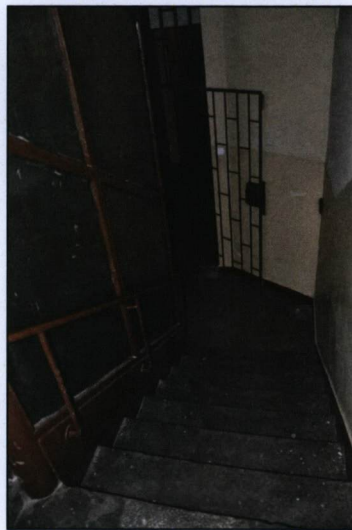

Dźwig

Dźwig

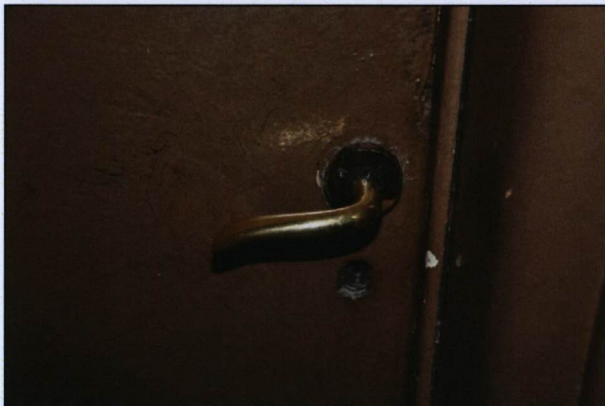
Bieg schodów

Typowe drzwi do lokalu

Drzwi do pomieszczeń gospodarczych

Klamka drzwi do lokalu

Drzwi do suszarni

Cementowa posadzka hallu głównego

Krata w oknie elewacji pld.-wsch

Lampa w piwnicy

Wkładkę założył: Michalina Romańska, październik 2009 r.
Miejsce przechowywania negatywów archiwum własne autora